

Θεατροπαιδαγωγικό υλικό

Shakespeare Όνειρο Καλοκαιρινής Νύχτας

-*μια ελεύθερη διασκευή για νέους ...γιατί τα πάντα είναι πιθανά... 2012*

.Βασισμένο στην παράσταση από την ομάδα 4Frontal σε σκηνοθεσία Τζωρτζίνας Κακουδάκη
συγγραφή θεατροπαιδαγωγικού υλικού: **Ηρώ Ποταμούση, Τζωρτζίνα Κακουδάκη,**
σε συνεργασία με **Ιωάννα Γεωργακοπούλου, Βάλια Γκότση, Σόνια Μολογούση.**

(επικοινωνία: apotamousi@yahoo.gr ή στο 6976639058)

Συνεργασία Ομάδα 4Frontal & Πανελλήνιο Δίκτυο για το Θέατρο στην Εκπαίδευση

Περισσότερα: www.4frontal.gr, www.theatroedu.gr

Δραστηριότητες για τον εκπαιδευτικό που μπορεί να κάνει ΠΡΙΝ και ΜΕΤΑ τη παράσταση

ΠΡΙΝ την παράσταση

Οι παρακάτω δραστηριότητες μπορούν να γίνουν σε σύνολο ή αυτόνομα η κάθε μία ανάλογα με το χρόνο, το στόχο και τη διάθεση και εμπειρία του κάθε εμπυχωτή/καθηγητή.

1. ΟΝΕΙΡΟ – φαντασία/δημιουργικότητα

Σε ομάδες τα παιδιά φτιάχνουν ένα μικρό δρώμενο με τίτλο «Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας». Το θέμα είναι ελεύθερο και δεν έχει σημασία αν τα παιδιά γνωρίζουν την ιστορία. Σε περίπτωση που γνωρίζουν την ιστορία ο εμπυχωτής/καθηγητής τους ζητά να φτιάξουν κάτι ανεξάρτητο με την συγκεκριμένη ιστορία – χρησιμοποιώντας στοιχεία της αν θέλουν – αλλά δικής τους εμπνεύσεως ορμώμενοι από τον τίτλο. Αφού η κάθε ομάδα προετοιμάσει την μικρή της ιστορία, την παρουσιάζει στις υπόλοιπες.

2. ΕΞΟΥΣΙΑ; – δυναμική της ομάδας

A. Η ομάδα είναι σκορπισμένη στο χώρο. Ο κανόνας είναι ότι όλοι είναι ακίνητοι ενώ μόνο ένας κινείται. Όταν αυτός που κινείται σταματήσει, κάποιος άλλος πρέπει να αρχίσει να κινείται. Όλη η δραστηριότητα πρέπει να γίνεται χωρίς ομιλία.

B. Σε κύκλο κάποιος από την ομάδα ξεκινάει ένα ρυθμικό σχήμα, οι υπόλοιποι ακολουθούν και το σχήμα επαναλαμβάνεται, μέχρι κάποιος άλλος, χωρίς να σταματήσει, παρει την πρωτοβουλία και αλλάξει το ρυθμικό σχήμα, η ομάδα ακολουθεί την αλλαγή και επαναλαμβάνει το καινούριο ρυθμικό σχήμα που προτείνεται όταν το αντιληφθεί μέχρι κάποιος καινούριος να το αλλάξει πάλι κ.ο.κ. Είναι σημαντικό να μην υπάρχει παύση ανάμεσα στις αλλαγές. Η κάθε πρόταση πρέπει να γίνεται με σιγουριά και αυτοπεποίθηση για να γίνει αντιληπτή και να την ακολουθήσει η ομάδα.

3. Αν, ή, και - πιθανότητες

A. Τοποθετούμε ένα αντικείμενο στη μέση του κύκλου (π.χ. μια καρέκλα, ένα βιβλίο, έναν κουβά κτλ.). Τα παιδιά καλούνται να δείξουν χωρίς ομιλία ποιές άλλες χρήσεις μπορεί να έχει αυτό το αντικείμενο εκτός από την

πραγματική του. Όποιος έχει μια ιδέα, μπαίνει στη μέση του κύκλου και τη δείχνει χρησιμοποιώντας το αντικείμενο. Οι υπόλοιποι προσπαθούν να μαντέψουν.

Β. Η ομάδα κάθεται σε κύκλο. Κάποιος ξεκινάει λέγοντας μια πρόταση. Η πρόταση μπορεί να αφορά μία καθημερινή δραστηριότητα, ένα πραγματικό ή ένα φανταστικό γεγονός. Για παράδειγμα κάποιος μπορεί να πει: «Σήμερα σηκώθηκα και πήγα στο σχολείο» ή «Μια μέρα καθώς περπατούσα στο δρόμο συνάντησα μία κυρία» ή «Κάποτε υπήρχε ένας αυτοκράτορας που σκότωνε όποιον δεν του έλεγε την αλήθεια».

Αφού ειπωθεί η πρόταση, ο αμέσως επόμενος συνεχίζει την ιστορία ξεκινώντας με την λέξη «ΚΑΙ» προσθέτοντας ένα νέο στοιχείο στην ιστορία. Ο επόμενος κάνει το ίδιο αλλά ξεκινά την πρότασή του με τη λέξη «ΑΝ» και ο επόμενος την δική του με τη λέξη «Η'». Στη συνέχεια η σειρά επαναλαμβάνεται, άρα ο επόμενος ξεκινάει με «ΚΑΙ», ο επόμενος με «ΑΝ» και ο επόμενος με «Η'» κ.ο.κ. Είναι σημαντικό να τονιστεί στα παιδιά πως οι προτάσεις τους πρέπει να προχωρούν την ιστορία και να έχουν συνέπεια με ό,τι έχει ήδη ειπωθεί.

4. ΚΟΣΜΟΙ – Μεταμορφώσεις

Α. Τα παιδιά περπατούν στο χώρο κανονικά, ουδέτερα σε σταθερό ρυθμό.

> Ο εμψυχωτής/καθηγητής τους ζητά να σκεφτούν σε ποιές περιπτώσεις της ζωής τους έχει τύχει να μεταμορφωθούν εξωτερικά, σε ποιές περιστάσεις. Στη συνέχεια, ο εμψυχωτής/καθηγητής λέει «ΣΤΟΠ» και τα παιδιά παίρνουν μία ακίνητη στάση με το σώμα τους που δείχνει με κάποιο τρόπο την κατάσταση στην οποία μεταμορφώθηκαν ή την εικόνα που είχαν. Ενώ είναι όλοι ακίνητοι, ο εμψυχωτής/καθηγητής αγγίζει έναν έναν τους μαθητές στον ώμο. Όποιον αγγίζει λέει δυνατά την κατάσταση στην οποία μεταμορφώθηκε χωρίς να χαλάσει την στάση του.

> Τα παιδιά περπατούν πάλι κανονικά στο χώρο. Ο εμψυχωτής/καθηγητής τους ζητά, τώρα να σκεφτούν περιστάσεις της ζωής στις οποίες οι άνθρωποι μεταμορφώνονται εξωτερικά (ασχέτως αν τους έχει συμβεί) και επαναλαμβάνουν την παραπάνω διαδικασία.

> Τα παιδιά περπατούν πάλι κανονικά. Ο εμψυχωτής/καθηγητής τους ζητά να σκεφτούν άλλου είδους μεταμορφώσεις που μπορεί να υποστεί κανείς – πιο εσωτερικές - και επαναλαμβάνουν πάλι την διαδικασία. Αν πρόκειται για παιδιά μικρότερης ηλικίας τότε αντί για το στάδιο με τις εσωτερικές μεταμορφώσεις μπορεί να τους ζητηθεί να σκεφτούν μεταφυσικές/φανταστικές μεταμορφώσεις που μπορεί να έχουν γίνει σε παραμύθια, φανταστικές ιστορίες ή ιστορίες επιστημονικής φαντασίας.

Β. Φανταζόμαστε έναν κόσμο όπου πάντα γίνεται ό,τι θέλουμε. Τί θα γινόταν; Σε κύκλο τα παιδιά μοιράζονται ιδέες για το τί θα εύχονταν εάν όλες τους οι επιθυμίες μπορούσαν να πραγματοποιηθούν. Στη συνέχεια χωρίς συνεννόηση και όποτε είναι έτοιμος ο καθένας, στη θέση του παίρνει μια στάση σαν άγαλμα που να εκφράζει το συναίσθημα που του προκαλεί η ιδέα να μπορούσαν να πραγματοποιηθούν όλες του οι επιθυμίες.

5. ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ – προτεραιότητες/στερεότυπα

Α. Σε κύκλο ζητείται από κάθε παιδί να βάλει σε σειρά προτεραιότητας τις παρακάτω έννοιες, ταξινομώντας τις από αυτή που θεωρούν περισσότερο σημαντική προς αυτή που θεωρούν λιγότερο σημαντική στη ζωή τους:

Ημέρα, Νύχτα, Έρωτας, Όνειρο, Εξουσία

Β. Στη συνέχεια ο εμψυχωτής/καθηγητής τοποθετεί 5 χαρτόνια στο χώρο (σε απόσταση το ένα από το άλλο). Σε κάθε χαρτόνι είναι γραμμένη μια από τις παραπάνω λέξεις. Τα παιδιά, αρχικά, χωρίζονται σε ομάδες ανάλογα με την πρώτη επιλογή τους – έτσι πηγαίνουν στο αντίστοιχο χαρτόνι.

Αφού σχηματιστούν οι ομάδες, ζητείται από τα μέλη κάθε ομάδας να μοιραστούν μεταξύ τους τους λόγους για τους οποίους θεωρούν ότι η συγκεκριμένη έννοια είναι σημαντική για αυτούς. Στη συνέχεια ο εμψυχωτής δίνει ένα πλαίσιο όπου κάθε ομάδα καλείται να φτιάξει μια διαφήμιση και είναι υπεύθυνη για την καμπάνια της έννοιας αυτής, σαν να ήταν προϊόν προς πώληση.

Έτσι, οι ομάδες πρέπει να αποφασίσουν αν η διαφήμισή τους είναι στην τηλεόραση άρα να έχει λόγο ή/και κίνηση, στο ραδιόφωνο άρα να έχει λόγο και ήχο γενικότερα ή στην εφημερίδα όπου θα έχει μια εικόνα και κάποιο κείμενο. Ο εμψυχωτής ενθαρρύνει ιδιαιτέρως τις ομάδες, ανεξαρτήτως της φόρμας διαφήμισης που έχουν επιλέξει, να έχουν ένα 'μότο', δηλαδή μια φράση η οποία να επαναλαμβάνεται στην αρχή ή στο τέλος της διαφήμισης η οποία να τονίζει τον κύριο λόγο για τον οποίο θεωρούν τα παιδιά σημαντική την έννοια (πχ. ΕΞΟΥΣΙΑ: γιατί μπορείς να ελέγχεις τα πάντα!).

Διευκρίνιση: Δεν έχει σημασία πόσα άτομα είναι σε μία ομάδα ή αν κάποιες έννοιες δεν επιλεγούν από κανέναν.

Αφού οι ομάδες ετοιμάσουν τις διαφημίσεις τους, τις παρουσιάζουν στις υπόλοιπες ομάδες.

Γ. Η ίδια διαδικασία μπορεί να επαναληφθεί (σε διαφορετική συνάντηση της ομάδας) με την παραλλαγή ότι τα παιδιά διαλέγουν να χωριστούν σε ομάδες (έννοιες/χαρτόνια) βάσει της τελευταίας τους επιλογής. Σε αυτή την περίπτωση, οι διαφημίσεις είναι αρνητικές και οι ομάδες καλούνται να προωθήσουν τις επιλεγμένες έννοιες προς αποφυγή και όχι προς πώληση.

6. ΑΝΤΙΘΕΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ- αποκωδικοποίηση

Χωρίζουμε την αίθουσα σε δύο μέρη όπου στη μέση κάθονται οι θεατές (όλη η ομάδα) και έτσι ορίζουν το κενό μέρος της αίθουσας, όπου κοιτούν, ως σκηνή. Όλοι έχουν στα χέρια ένα κομμάτι χαρτί. Στη συνέχεια δυο μαθητές σηκώνονται στη σκηνή. Ο εμπυχωτής/καθηγητής λέει στον καθένα ξεχωριστά και μυστικά μία από τις παρακάτω λέξεις. Για παράδειγμα λέει στον έναν «Χαστούκι» και στον άλλο «Φιλί». Ο κάθε μαθητής από τους δύο παίρνει μια ακίνητη στάση στη σκηνή με το σώμα του που αναπαριστά την λέξη που του δώθηκε – ο πρώτος που ξεκινά επιλέγει τη θέση του στο χώρο και ο δεύτερος μπορεί να επιλέξει τη θέση του στο χώρο σε σχέση με τον συμπαίκτη του.

Αφού το ζευγάρι πάρει τη θέση του, η υπόλοιπη ομάδα προσπαθεί να βρει τη σχέση των δύο ανθρώπων στην εικόνα. Κουβεντιάζοντας αποφασίζουν ποιά είναι αυτά τα πρόσωπα, ποιά είναι η ιστορία τους, πώς ξεκίνησαν και γιατί έφτασαν σε αυτό το σημείο. Μετά χωρίς ομιλίες ο καθένας γράφει στο χαρτί του έναν τίτλο για αυτή την ιστορία, το μέρος στο οποίο βρίσκονται τα δύο άτομα, τα ονόματα των πρωταγωνιστών, την ηλικία τους και τη σχέση μεταξύ τους.

Άλλα θέματα που μπορούν να δωθούν στα ζευγάρια είναι:

«Αγκάθι» - «Τριαντάφυλλο»

«Τώρα» - «Μετά»

«Ναι» - «Όχι»

«Σίγουρα» - «Ίσως»

Εναλλακτικές εξέλιξης της δραστηριότητας:

A. Αν η ομάδα έχει εμπειρία και άνεση στην θεατρική έκθεση και τον αυτοσχεδιασμό, η εικόνα μπορεί να ζωντανέψει και η εικόνα να αποτελέσει την αρχή ενός αυτοσχεδιασμού βασισμένου στα στοιχεία που έχουν προκύψει στη συζήτηση με όλη την ομάδα. Σε οποιοδήποτε σημείο του αυτοσχεδιασμού κάποιος από τους θεατές μπορεί να διακόψει με την λέξη 'ΣΤΟΠ' και να αλλάξει ένα στοιχείο ή να αντικαταστήσει έναν από τους δύο προτείνοντας μια νέα τροπή στον αυτοσχεδιασμό.

B. Ο καθένας από τους θεατές, με τα στοιχεία της ιστορία του στο χαρτί, μπορεί να σηκωθεί και να αφηγηθεί την ιστορία όπως την φαντάστηκε. Σημαντικό είναι να τονιστεί ότι η ιστορία πρέπει να έχει αρχή, μέση και τέλος.

Γ. Ο κάθε μαθητής γράφει μια ιστορία, σενάριο ή θεατρικό έργο με βάση τα στοιχεία της ιστορίας που έχει στο χαρτί του με αφορμή την εικόνα.

ΜΕΤΑ την παράσταση

Το θεατροπαιδαγωγικό υλικό στο σύνολό του αποτελεί μια πρόταση που δίνεται στους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές/ θεατές της παράστασης. Σκοπός είναι να δοθεί η ευκαιρία να 'δουν' λίγο πιο πέρα από την παράσταση και να χρησιμοποιήσουν τις αφορμές που δίνονται από την παράσταση για να ανοίξουν διάλογο, να επεξεργαστούν περεταίρω και να εξερευνήσουν έννοιες και φλέγοντα ζητήματα.

Το θεατροπαιδαγωγικό υλικό μετά την παράσταση είναι δομημένο σε **3 άξονες**. Ο **πρώτος** έχει στόχο να δημιουργήσει έδαφος για περεταίρω **προβληματισμό και εξερεύνηση των θεμάτων** που τίθενται στην παράσταση. Χρησιμοποιώντας ένα θέμα ως αφορμή το υλικό μετά την παράσταση καλεί τους μαθητές να ανοίξουν διάλογο σε σχέση με ζητήματα που τέθηκαν στην παράσταση, θέματα που τους απασχολούν. Καλούνται να μιλήσουν και να επεξεργαστούν θέματα που αφορούν σχέσεις, στερεότυπα, πιθανότητες, βεβαιότητες και α-βεβαιότητες. Στη συνέχεια μπορούν να αποκωδικοποιήσουν και να επεξεργαστούν στοιχεία της παράστασης που σχετίζονται με αυτούς τους προβληματισμούς και τέλος να επαναδομήσουν τις έννοιες που επεξεργάστηκαν με το δικό τους στίγμα και άποψη σε ένα δρώμενο που φέρει την προσωπική τους οπτική και άποψη. Ο **δεύτερος** έχει στόχο την **θεατροπαιδαγωγική προσέγγιση κάποιων εννοιών των μαθηματικών**, η οποία μπορεί να δώσει τη δυνατότητα για μια δυναμικότερη αλληλεπίδραση των παιδιών με τα μαθηματικά, να βοηθήσει στην εξοικείωση και πιο ευρεία κατανόηση εννοιών τους καθώς και να συνδέσει αυτές τις έννοιες με άλλες κεντρικές δομές και συνιστώσες της καθημερινής ζωής. Ο **τρίτος** αποτελεί μια σειρά δραστηριοτήτων με **στόχο την γλωσσική και θεατρική προσέγγιση** με αφορμή την παράσταση. Απευθύνεται κυρίως σε ομάδες που ασχολούνται με τον Σαίξπηρ ως μέρος κάποιου μαθήματος στο σχολείο ή ως μέρος κάποιου project.

Οι δραστηριότητες σε όλο το υλικό είναι διαμορφωμένες έτσι ώστε να μπορούν να γίνουν σε σύνολο ως εισαγωγή ή κλείσιμο μιας ενότητας, ή ανεξάρτητα ως αφορμή για σκέψη ή για παιχνίδι, ή σύνθετα αν υπάρχει εμπυχωτική εμπειρία ή πιο απλά αν δεν υπάρχει.

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΩΤΟΣ (προβληματισμός και εξερεύνηση των θεμάτων)

Οι παρακάτω δραστηριότητες μπορούν να γίνουν σε σύνολο ή αυτόνομα η κάθε μία ανάλογα με το χρόνο, το στόχο και τη διάθεση και εμπειρία του κάθε εμπυχωτή/καθηγητή. Για οποιαδήποτε διευκρίνιση: Ηρώ Ποταμούση στο 6976639059 ή ηλεκτρονικά στο apotamoussi@yahoo.gr

1. Φράσεις του έργου προς σχολιασμό, σκέψη ή έκθεση:

«Θέλω αν είμαι ο απόλυτος κυρίαρχος»

«Εύχομαι αυτή η στιγμή να διαρκούσε για πάντα»

«Τα πάντα είναι πιθανά»

2. Δυναμικές εξουσίας

Η ομάδα συγκεντρώνεται σε ένα σημείο του χώρου και όλοι κοιτούν προς το ίδιο σημείο. Κάποιος παίρνει πρωτοβουλία και κάνει κάποια κίνηση και οι άλλοι τον ακολουθούν. Όλοι κινούνται σαν ένα άτομο. Στη συνέχεια, κάποιος άλλος παίρνει πρωτοβουλία και η ομάδα ακολουθεί τον νέο 'αρχηγό'. Η ομάδα μπορεί να κινείται στο χώρο σε διάφορες κατευθύνσεις. Στις κινήσεις μπορεί να μπει και ήχος.

Αλλά οι αλλαγές πρέπει να γίνονται χωρίς συνεννόηση.

3. Επιθυμίες & Όνειρα

- Ο καθένας παίρνει μια άνετη στάση στο χώρο. Συγκεντρώνεται στον εαυτό του και σκέφτεται μια βαθιά του επιθυμία.

- Η ομάδα σχηματίζει έναν κύκλο. Ένα άτομο κάθε φορά κάνει ένα βήμα μέσα στον κύκλο και λέει το όνομά του απλά και επιστρέφει στη θέση του. Στη συνέχεια ο εμπυχωτής ζητά από τα παιδιά να ανακαλέσουν στο μυαλό τους την επιθυμία τους και το συναίσθημα που τους προκάλεσε όταν τη σκέφτηκαν. Τότε κάνουν όλοι ένα βήμα μέσα στον κύκλο ταυτόχρονα και ο καθένας λέει το όνομά του με αυτή τη διάθεση.

4. Κόσμοι

α) Τα παιδιά χωρίζονται σε 5 ομάδες. Η κάθε ομάδα αναλαμβάνει έναν από τους κόσμους που παρουσιάζονται στο έργο. Οι κόσμοι αυτοί είναι: οι μάστορες στην αρχή του έργου, οι μάστορες ως ηθοποιοί στο τέλος του έργου, οι εραστές, ο κόσμος του Όμπερον και της Τιτάνιας και ο κόσμος των ζωτικών.

Κάθε ομάδα, αρχικά, εξερευνά τον τρόπο που λειτουργούν τα άτομα μέσα σε αυτόν τον κόσμο: το περιβάλλον στο οποίο βρίσκονται, πώς περπατούν, πώς μιλούν, πως αντιδρούν μεταξύ τους.

Στη συνέχεια κάθε ομάδα κάνει ένα σεμινάριο στους υπόλοιπους με στόχο να καταλάβουν όλοι τις 'αρχές' και τις 'δομές' του κάθε κόσμου. Στο σεμινάριο κάθε ένα από τα μέλη μπορεί να ηγηθεί μιας δραστηριότητας. Οι δραστηριότητες μπορεί να είναι βιωματικές και να επινοηθούν από τα παιδιά.

Παραδείγματα δραστηριοτήτων:

-Πως μιλούν οι εραστές μεταξύ τους: δίνεται ένα παράδειγμα και μετά σε ζευγάρια η υπόλοιπη ομάδα φτιάχνει μικρούς διαλόγους των εραστών.

-Πως περπατούν τα ζωτικά: η υπόλοιπη ομάδα ακολουθεί το περπάτημα της ομάδας του κόσμου των ζωτικών. Κ.ο.κ

β) Τα παιδιά, στις ομάδες τους, φτιάχνουν μια παγωμένη/ακίνητη εικόνα ή μια μικρή σκηνή (δραματοποιημένη) όπου αναπαριστά μια στιγμή αυτού του κόσμου που δεν είδαμε στο έργο. Αυτή η στιγμή μπορεί να είναι στην καθημερινότητα, να υπονοήθηκε στο έργο, να έγινε πριν ή μετά, να περιέχει και άλλους χαρακτήρες που δεν παρουσιάστηκαν αλλά πάντα ακολουθώντας την συνθήκη όπου δικαιολογείται η παρουσία τους και είναι συνεπής με την μορφή και το ύφος του κόσμου αυτού. Τέλος, η κάθε ομάδα παρουσιάζει την εικόνα ή τη σκηνή της στις υπόλοιπες.

γ) Τέλος, αφού όλοι έχουν παρακολουθήσει τα σεμινάρια και τις εικόνες ή σκηνές όλων και έχουν την ίδια γνώση και αντίληψη των κόσμων, μπορούν να εξελίξουν τις εικόνες ή τις σκηνές τους και να περάσουν στη μεταμόρφωση από τον κόσμο που βρίσκονται σε έναν άλλο από τους υπάρχοντες φτιάχνοντας μια νέα εικόνα ή μια νέα σκηνή του νέου κόσμου. Η μεταμόρφωση θα γίνεται καθώς γίνεται η μετάβαση από την μία εικόνα στην άλλη με αργή κίνηση, με λόγο ή με όποιον τρόπο επινοήσουν τα παιδιά.

5. Όμπερον - Τιτάνια

α) Σε κύκλο ξεκινάει κάποιος μια φανταστική ιστορία. Ο επόμενος συνεχίζει την ιστορία ξεκινώντας με την φράση «Ναι, και...» συμφωνώντας με την ροή που πρότεινε ο πρώτος και ενισχύοντάς την. Ο επόμενος συνεχίζει ξεκινώντας με τη φράση «Ναι, αλλά...» αλλάζοντας την πορεία της αφήγησης, τοποθετώντας κάποιο εμπόδιο στην πλοκή και η ιστορία ξετυλίγεται με τα μέλη της ομάδας να ξεκινούν εναλλάξ με «ναι, και...» και «ναι, αλλά...».

β) Στο έργο βλέπουμε τί γίνεται όταν ο Όμπερον και η Τιτάνια είναι σε διαφωνία στην αρχή και τί γίνεται όταν είναι σε συμφωνία. Σε δύο ομάδες τα παιδιά φτιάχνουν από ένα ηχητικό κολλάζ. Η μια ομάδα φτιάχνει ένα κολλάζ από ήχους που φαντάζεται ότι θα ταίριαζε στον κόσμο όταν ο Όμπερον και η Τιτάνια είναι καλά μεταξύ τους ενώ η άλλη ομάδα δημιουργεί ένα κολλάζ με την ακριβώς αντίθετη συνθήκη. Η κάθε ομάδα παρουσιάζει στην άλλη. Κατά την παρουσίαση η ομάδα που παρακολουθεί έχει κλειστά τα μάτια ή γυρισμένη την πλάτη ώστε να επικεντρωθεί στους ήχους.

6. Πουκ

Τα παιδιά χωρίζονται σε 3 ομάδες. Η κάθε ομάδα επινοεί και παρουσιάζει μια σκηνή που αφορά στον Πουκ.

- Μια στιγμή από τη ζωή του Πουκ πριν φάει το λουλούδι.
- Η στιγμή που ο Πουκ αποφάσισε να φάει το λουλούδι.
- Μια στιγμή από τη ζωή του Πουκ τώρα,

ΑΞΟΝΑΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ (θεατροπαιδαγωγική προσέγγιση κάποιων εννοιών των μαθηματικών)

Οι παρακάτω δραστηριότητες είναι ενδεικτικές για τον τρόπο που μπορεί κάποιος εμπυχωτής/καθηγητής να εισάγει μαθηματικές έννοιες μέσω θεατρικότροπων ασκήσεων και με αφορμή την παράσταση. Τέτοιες δραστηριότητες μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην εισαγωγή μιας ενότητας, την καλύτερη και πιο διασκεδαστική κατανόησή ή την ολοκλήρωσή της.

Α. ΣΥΝΟΛΑ-ΥΠΟΣΥΝΟΛΑ

Ένα σύνολο X ονομάζεται **υποσύνολο** ενός συνόλου Y και συμβολίζουμε με $X \subseteq Y$, εάν κάθε στοιχείο του X είναι και στοιχείο (ανήκει) του Y δηλαδή ισχύει: $\forall x(x \in X \rightarrow x \in Y)$

> Η ομάδα περπατά ελεύθερα στο χώρο και ο εμπυχωτής φωνάζει τυχαία έναν αριθμό. Τα μέλη της ομάδας σχηματίζουν ομάδες με τόσα μέλη όσα ο αριθμός που είπε ο εμπυχωτής. Έτσι σχηματίζονται μικρότερες ομάδες. Η ομάδα περπατά πάλι ελεύθερα στο χώρο και ο εμπυχωτής φωνάζει έναν άλλο αριθμό και επαναλαμβάνεται η διαδικασία.

> Ο εμπυχωτής φωνάζει τον αριθμό 4 ή 5 (ανάλογα πόσα άτομα θέλει να έχει κάθε υποομάδα). Στις ομάδες τους τα παιδιά συζητούν για πιθανά εμπόδια που μπορεί να παρουσιαστούν στο δρόμο κάποιου και μπορεί να αποτρέψουν ή να καθυστερήσουν την υλοποίηση της επιθυμίας του. Η συζήτηση δεν είναι απαραίτητο να κινηθεί στα πλαίσια της προσωπικής επιθυμίας των μελών κάθε ομάδας εκτός αν το επιλέξουν. Η κάθε ομάδα πρέπει να φτιάξει μια χορογραφία αναπαριστώντας το πώς αντιλαμβάνονται την έννοια 'εμπόδιο' αφαιρετικά ή συγκεκριμένα εάν έχουν στο μυαλό τους κάποια συγκεκριμένη ιστορία. Η χορογραφία μπορεί να είναι μια σειρά κινήσεων ή εικόνων σε ροή και δεν είναι απαραίτητο να έχει μουσική.

> Ο εμπυχωτής φωνάζει τον αριθμό 2 και τα παιδιά χωρίζονται σε ζευγάρια. Τα ζευγάρια φτιάχνουν δυο παγωμένες εικόνες/αγάλματα με τα σώματά τους όπου στην πρώτη απεικονίζεται η μη ικανοποίηση της επιθυμίας και στη δεύτερη η ικανοποίηση της επιθυμίας τους. Η εικόνα πάλι μπορεί να είναι συγκεκριμένη ή αφαιρετική.

Β. ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ – ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ- ΜΗ ΚΑΝΟΝΙΚΗ

Η θεωρία πιθανοτήτων είναι ο κλάδος των μαθηματικών ο οποίος ασχολείται με την ανάλυση τυχαίων φαινομένων. Η κανονική κατανομή (γνωστή και ως κατανομή του ΓΚΑΟΥΣ) αναφέρεται σε συνεχείς μεταβλητές αποτελώντας μία συνεχή συνάρτηση πυκνότητας πιθανότητας. Χρησιμοποιείται ως μία πρώτη προσέγγιση για να περιγραφούν τυχαίες μεταβλητές πραγματικών τιμών, οι οποίες τείνουν να συγκεντρώνονται γύρω από μια μέση τιμή

➤ Σε 3 ομάδες τα παιδιά αναλαμβάνουν μια από τις παρακάτω συνθήκες. Η κάθε ομάδα φτιάχνει τρεις παγωμένες εικόνες όπου δείχνουν την πορεία των γεγονότων εάν ίσχυε η συνθήκη της κάθε ομάδας. Η πρώτη εικόνα πρέπει να αναπαριστά τη συνθήκη, η δεύτερη όποια αλλαγή επιφέρεται (μπορούν να επιλέξουν καθώς δεν είναι μόνο μια οι εναλλακτικές) και στην τρίτη εικόνα πρέπει να επιλέξουν εάν η κατάληξη ήταν η ίδια, παρά τις αλλαγές (κανονική κατανομή) ή όχι (μη κανονική κατανομή). Οι συνθήκες είναι οι εξής:

- Τί θα γινόταν εάν δεν είχε χαλάσει το φορτηγό;
- Τι θα γινόταν εάν ο Πουκ είχε 'ψεκάσει' τον σωστό Αθηναίο από την αρχή;
- Τί θα γινόταν αν ο Όμπερον και η Τιτάνια δεν μάλωναν;

Γ. ΑΛΓΟΡΙΘΜΟΙ

Αλγόριθμος είναι μια πεπερασμένη σειρά ενεργειών, αυστηρά καθορισμένων και εκτελέσιμων σε πεπερασμένο χρόνο, που στοχεύουν στην επίλυση ενός προβλήματος

Η έννοια του αλγόριθμου δεν συνδέεται αποκλειστικά και μόνο με προβλήματα

της Πληροφορικής. Μια πρακτική εφαρμογή μπορεί να βοηθήσει στην κατανόηση των αρχών των αλγορίθμων. Σε μια καθημερινή δραστηριότητα, όπως για παράδειγμα, το γεύμα, πρέπει να εκτελέσουμε τις επόμενες ενέργειες:

- _ να συγκεντρώσουμε τα υλικά,
- _ να προετοιμάσουμε τα σκεύη μαγειρικής,
- _ να παρασκευάσουμε το φαγητό,
- _ να ετοιμάσουμε τη σαλάτα,
- _ να στρώσουμε το τραπέζι,
- _ να γευματίσουμε,
- _ να καθαρίσουμε το τραπέζι, και
- _ να πλύνουμε τα πιάτα και τα κουζινικά.

➤ Αφού η ομάδα μάθει τους κανόνες που διέπουν τη δημιουργία ενός αλγόριθμου, φτιάχνει έναν απλό αλγόριθμο μιας σκηνής από το έργο.

Π.χ. να γίνει ο αλγόριθμος της σκηνής όπου ο Πουκ πρέπει να εκτελέσει την εντολή του Όμπερον και να κάνει τον Αθηναίο να ερωτευτεί την Αθηναία.

ΑΞΟΝΑΣ ΤΡΙΤΟΣ (γλωσσική και θεατρική προσέγγιση)

Το παρακάτω υλικό αποτελείται από μια σειρά δραστηριοτήτων με στόχο την γλωσσική και θεατρική προσέγγιση με αφορμή την παράσταση. Απευθύνεται κυρίως σε ομάδες που ασχολούνται με τον Σαίξπηρ ως μέρος κάποιου μαθήματος στο σχολείο ή ως μέρος κάποιου project.

(Θεατροπαιδαγωγικό Υλικό : Ιωάννα Γεωργακοπούλου, Βάλια Γκότση, Σόνια Μολογούση.)

Οι κώδικες- γλωσσικοί και θεατρικοί.

Άσκηση 1

Ο εμπυχωτής ορίζει με σκοινί/ σπάγκο/ κορδέλα κτλ. έναν κυκλικό χώρο στο πάτωμα. Στο κέντρο του κύκλου τοποθετεί μία καρέκλα. Ακολουθεί συζήτηση για το τι μπορεί να συμβολίζει η καρέκλα (π.χ. απουσία, εξουσία, θρόνος κτλ.) και για τα συναισθήματα που προκαλεί.

Στη συνέχεια τοποθετούμε δίπλα στην καρέκλα ένα ανοιγμένο τετράδιο και κάποιες σκισμένες ή τσαλακωμένες σελίδες, μια από τις οποίες γράφει: «*Αγαπημένη, / Αν θέλει η καρδιά σου να με συναντήσει/ έλα στο δάσος πριν ο ήλιος να δύσει./ Δικός σου, Λ.*»

Ακολουθεί συζήτηση για το πώς άλλαξε ο χώρος, η ενέργεια του και για το πώς ο οριοθετημένος κυκλικός χώρος και τα αντικείμενα που περιέχει μας υπαγορεύουν διαφορετικές ιστορίες.

Η κουβέντα του εμπυχωτή με τους μαθητές, σ' αυτήν την εισαγωγική άσκηση, περιστρέφεται γύρω από τη χρήση σημείων στο θέατρο και τη διαφορετική αντίληψη τους από κουλτούρα σε κουλτούρα, όπως επίσης και στο γεγονός ότι από τη στιγμή που ένα αντικείμενο εισέρχεται στη σκηνή, χάνει την καθημερινή χρηστική του αξία και μετατρέπεται σε ένα σημείο που εκπέμπει ένα συγκεκριμένο μήνυμα.

Σε αυτό το σημείο μπορεί να γίνει και μία σύντομη αναφορά για τη σημασία της καρέκλας στο παραδοσιακό θέατρο της Κίνας και να λειτουργήσει συνδεδειγμένα με την άσκηση 2 και 3.

Άσκηση 2

Ο εμπυχωτής αφαιρεί την καρέκλα από τον οριοθετημένο κύκλο και χρησιμοποιώντας ξανά σπάγκο δημιουργεί 4 μικρότερους ομόκεντρους κύκλους.

Κάθε ένας από αυτούς τους 4 κύκλους αντιπροσωπεύει και έναν από τους 4 κόσμους που αλληλεπιδρούν στον έργο του Σαίξπηρ, δηλαδή: α) τον κόσμο της Αθηναϊκής Αυλής, β) τον κόσμο των ερωτευμένων νέων, γ) τον κόσμο των ξωτικών και δ) τον κόσμο των μαστόρων. Μέσα σε κάθε έναν από αυτούς τους κύκλους τοποθετείται ένα σκηνικό αντικείμενο της παράστασης που είναι αντιπροσωπευτικό του κάθε ενός από τους παραπάνω κόσμους.

Στη συνέχεια οι μαθητές χωρίζονται σε 4 ομάδες που κάθε μία από αυτές αντιστοιχεί σε έναν κόσμο. Σε κάθε μια από αυτές τις 4 υποομάδες, ένας-ένας μαθητής παίρνει στα χέρια του το αντίστοιχο αντικείμενο και κάνει μία μικρή παντομίμα στην οποία το αντικείμενο χρησιμοποιείται σαν κάτι άλλο από αυτό που είναι. Έτσι για παράδειγμα το κομμάτι ύφασμα μπορεί να μετατραπεί σε κάπα του Superman, σε φωτιά, σε θάλασσα κτλ. Κάθε μαθητής μπορεί να χρησιμοποιήσει το αντικείμενο δυο και τρεις φορές.

Μόλις ολοκληρωθεί η παραπάνω δραστηριότητα, ο εμπυχωτής τοποθετεί στο χώρο φωτογραφίες από διάφορες παραστάσεις του Όνειρου Θερινής Νυχτός (πχ. Η παράσταση του Peter Brooke για το RSC όπου τα ξωτικά είναι με ξυλοπόδαρα) και ζητάει από τους συμμετέχοντες να αναγνωριστούν οι χαρακτήρες και στη συνέχεια να αντιστοιχίσουν τις φωτογραφίες στον κύκλο-κόσμο στον οποίο ανήκουν.

Ακολουθεί συζήτηση για το ποια είναι τα σημάδια που μας οδηγούν στο να αναγνωρίζουμε ποιο κοστούμι ανήκει σε ποιόν χαρακτήρα και πόσο διαφορετικά είναι τα κοστούμια από παράσταση σε παράσταση.

Η άσκηση μπορεί να καταλήξει στην δημιουργία κοστούμιών από τους μαθητές

Στόχος να διερευνηθεί η πολυσημία των αντικειμένων και κατά συνέπεια των σημείων στο θέατρο.

Άσκηση 3

Οι μαθητές κάθονται σε έναν κύκλο ο εμπυχωτής τους ζητάει να σκεφτούν μέρη και στιγμές όπου συμπεριφέρονται διαφορετικά- για παράδειγμα στο σχολείο, στο σπίτι ή όταν είναι με φίλους τους. Καταγράφει τις προτάσεις τους στον πίνακα. Στη συνέχεια τους ρωτάει:

- Τι κάνει αυτούς τους «κόσμους» διαφορετικούς από τους υπόλοιπους;
- Υπάρχουν διαφορετικοί κανόνες και προσδοκίες σε κάθε έναν;
- Πως μιλάτε; Τι ρούχα φοράτε;
- Πως νιώθετε σε αυτούς τους διαφορετικούς κόσμους;

Στη συνέχεια ο εμπυχωτής επισημαίνει το γεγονός ότι το «Όνειρο Θερινής Νύχτας» είναι ένα έργο που αποτελείται από τέσσερεις διαφορετικούς κόσμους, που αλληλεπιδρούν ταυτόχρονα, κάθε ένας από τους οποίους έχει τους δικούς του κανόνες συμπεριφοράς. Στη συνέχεια πληροφορεί την ομάδα ότι ένας τρόπος για να καθιερώσουμε κανόνες συμπεριφοράς είναι να φανταστούμε πως διαφορετικοί χαρακτήρες χαιρετιούνται μεταξύ τους. Αφού λοιπόν χωρίσει τους μαθητές σε δυάδες τους ζητά να χαιρετήσουν ο ένας τον άλλον σαν να ήταν:

- Μάστορες
- Δύο φίλοι
- Ο βασιλιάς και η βασίλισσα των ξωτικών
- Αυλικοί

Μολίς ολοκληρωθεί η δραστηριότητα ο συντονιστής χωρίζει τους μαθητές σε 4 ομάδες. Σε κάθε ομάδα δίνει έναν κόσμο και το αντίστοιχο φύλλο εργασίας (βλ. Παράρτημα). Στην αρχή οι μαθητές πρέπει να αντιστοιχίσουν το γεγονός με τον κατάλληλο στίχο από το αυθεντικό κείμενο του Σαίξπηρ.

Στη συνέχεια κάθε γκρουπ καλείται να δημιουργήσει μία σειρά από στιγμιότυπα που αφορά στον κόσμο που έχουν αναλάβει, ένα για κάθε γεγονός που αναγράφεται στο φύλλο εργασίας. Κάθε στιγμιότυπο ξεκινάει σαν παγωμένη εικόνα που ζωντανεύει για κάποια δευτερόλεπτα καθώς ακούγεται ο αντιστοιχος στίχος και μετά ξαναπαγώνει. Όλα τα μέλη της ομάδας πρέπει να συμμετέχουν σε κάθε στιγμιότυπο. Ο στίχος μπορεί να ειπωθεί από ένα μόνο μαθητή ή από πολλούς ταυτόχρονα και σύμφωνα με το ύφος που εκείνοι θεωρούν ότι αντικατοπτρίζει καλύτερα την κατάσταση.

Πώς αλλάζει το ύφος και το είδος της γλώσσας από κόσμο σε κόσμο;

Ποιές οι διαφορές στο λεξιλόγιο ή την σύνταξη;

Στόχος να έρθουν οι μαθητές σε επαφή με τη γλώσσα του Σαίξπηρ και να καταλάβουν πώς η γλώσσα και οι πράξεις κάθε κόσμου ενσαρκώνουν την ξεχωριστή τους κουλτούρα, όπως συμβαίνει και στην καθημερινή τους ζωή όπου αυτά που λένε και κάνουν σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο δημιουργούν έναν κόσμο διαφορετικό από τους πολλούς μέσα στους οποίους δρουν και κινούνται.

Άσκηση 4

Χρησιμοποιώντας ως ερέθισμα τους στίχους που περιέχουν τα φύλλα εργασίας ή άλλα αποσπάσματα από το έργο (όπως ο λόγος της Τιτάνιας για την επιδράση που έχει ο τσακωμός της με τον Όμπερον στον ανθρώπινο κόσμο), οι μαθητές επιλέγουν λέξεις των οποίων ο ήχος τους δημιουργεί ένα συναίσθημα ή αντανακλά την ατμόσφαιρα του κάθε κόσμου. Εναλλακτικά, οι λέξεις μπορεί να έχουν επιλεγθεί από πριν από τον εμπυχωτή και απλά να μοιραστούν σε κάθε ομάδα.

Έπειτα, οι μαθητές της κάθε ομάδας με μια σύντομη συζήτηση καταλήγουν στο τι ατμόσφαιρα δημιουργούν οι παραπάνω λέξεις και ατομικά ή σε ομάδες δημιουργούν ένα λεξιγράφημα, με άλλα λόγια μια ζωγραφιά όπου οι λέξεις έχουν χρησιμοποιηθεί ως περιγράμματα για τα σχήματα ή έχουν απεικονιστεί ως εικόνα. Για παράδειγμα μπορούν να γράψουν «λουλούδι του έρωτα» σχηματίζοντας ένα λουλούδι με κόκκινα γράμματα.

Στόχος να εστιάσουν οι μαθητές στην ιδιότητα της γλώσσας να δημιουργεί ατμόσφαιρα και να υποκαθιστά το σκηνικό στα έργα του Σαίξπηρ, καθώς την Ελισαβετιανή περίοδο δεν υπήρχαν πολλά σκηνικά και ο τόπος οριζόταν κυρίως από τον λόγο και τη γλώσσα.

Άσκηση 5

Ζητάμε από τους μαθητές να τρέξουν επιτόπου για λίγη ώρα και να πιάσουν το σφυγμό της καρδιάς τους με το χέρι, μιμούμενοι με τη φωνή τους τον ήχο που νιώθουν.

Το αποτέλεσμα θα μοιάζει κάπως έτσι: “Ντι-νταμ, Ντι-νταμ, Ντι-νταμ” - είναι το ιαμβικό πεντάμετρο που ακολουθεί στη γραφή του συχνά ο Σαίξπηρ, όπου η πρώτη συλλαβή τονίζεται και η δεύτερη όχι.

Στη συνέχεια, δίνουμε στους μαθητές τυπωμένο ένα Σονέτο του Σαίξπηρ και ζητάμε να επαναλάβουν δυνατά την πρώτη σειρά τονίζοντας τις συλλαβές μιμούμενοι το χτύπο της καρδιάς τους (Ντι-νταμ, Ντι-νταμ κτλ.). Συνεχίζουν και με το υπόλοιπο Σονέτο σε ομάδες ή ατομικά.

Εφόσον εξοικειωθούν μπορούν σε κάθε ομάδα να γράψουν το δικό τους Σονέτο κρατώντας το μέτρο και να το μοιραστούν με τους υπόλοιπους, οι οποίοι μπορούν να χρησιμοποιούν το σώμα τους ή μικρά τύμπανα για να κρατήσουν το ρυθμό.

Άσκηση 6

Χωρίζουμε τους μαθητές σε ζευγάρια και δημιουργούμε ένα γλυπτό του Πουκ. Ο Α είναι γλύπτης και ο Β πηλός. Δημιουργούν ένα άγαλμα πλάθοντας το ζευγάρι τους που μένει ακίνητο. Αφού οι Α ολοκληρώσουν δίνουν ένα τίτλο στο έργο τους και τα γλυπτά εκτίθενται για λίγο ακίνητα για να τα δουν όλοι οι Α. Ύστερα, οι ρόλοι αντιστρέφονται και οι Β πλάθουν τους Α επαναλαμβάνοντας τη διαδικασία.

Άσκηση 7

Διαλέγουμε και γράφουμε σε ένα χαρτί του μέτρου επίθετα που θα μπορούσαν να χαρακτηρίζουν τον Πούκ. Ύστερα δίνουμε τη λίστα με τα επίθετα και δημιουργούμε το γλυπτό πάλι ανάλογα με το επίθετο που δίνει ο εμπυχωτής κάθε φορά.

Project Ανάπτυξης Θεματικής: Οι μαθητές χωρισμένοι σε ομάδες διαλέγουν ένα από τα παρακάτω θέματα:

- Κατασκευάζουμε τα πρωτοσέλιδα από τα κουτσομπολίστικα έντυπα της εποχής.
- Βιντεοσκοπούμε ένα trailer της ιστορίας σε ύφος βωβού κινηματογράφου.
- Δημιουργούμε το storyboard της ιστορίας σε κόμικ και το υποτιτλίζουμε.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΦΥΛΛΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Ο Κόσμος της Αθηναϊκής Αυλής του Δούκα Θησέα

Παρακάτω ακολουθούν κάποια από τα πράγματα που γίνονται σε αυτόν τον κόσμο:

- Ο Θησέας περιγράφει στους αυλικούς του τη μέλλουσα γυναίκα του.
- Προετοιμασία εορταστικών εκδηλώσεων προς τιμήν του γάμου του Δούκα Θησέα.
- Ο Θησέας λαμβάνει μία σημαντική νομική απόφαση όταν μία νεαρή κόρη αρνείται να παντρευτεί τον άντρα που διάλεξε ο πατέρας της.
- Ο Θησέας πάει για κυνήγι.
- Ένα ανόητο θεατρικό έργο παρουσιάζεται στα πλαίσια ενός βασιλικού γάμου.

Παρακάτω ακολουθούν κάποια λόγια που λένε τα πρόσωπα της Αθηναϊκής Αυλής. Αντιστοιχίστε κάθε μια από τις προτάσεις που ακολουθούν στα παραπάνω γεγονότα.

- «Τρέξτε ξεσηκώστε τα νιάτα της πόλης για ξεφάντωμα.»
- «Όμορφη μου Ιππολύτη, που σε προσπάθησα με το σπαθί μου να σε πείσω να με παντρευτείς.»
- «Η θα πεθάνεις ή θα κλειστείς για πάντα σε μοναστήρι. Έτσι ορίζει ο νόμος.»
- «Η αγάπη μου θα ακούσει την μουσική από τα κυνηγόσκυλά μου»
- «Αυτό είναι ό,τι πιο ανόητο είδα ποτέ μου»

ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Ο Κόσμος του Βασιλείου των Ξωτικών

Παρακάτω ακολουθούν κάποια από τα πράγματα που γίνονται σε αυτόν τον κόσμο:

- Ο Βασιλιάς και η Βασίλισσα των ξωτικών τσακώνονται.
- Ένα ξωτικό βάζει λίγο μαγικό φίλτρο στα μάτια των ερωτευμένων νέων την ώρα που εκείνοι κοιμούνται στο δάσος.
- Ο Βασιλιάς των ξωτικών στήνει ένα κόλπο για να ξεγελάσει την Βασίλισσα
- Η Βασίλισσα των ξωτικών ερωτεύεται ένα γάιδαρο
- Η Βασίλισσα ξαναβρίσκει τον εαυτό της και γίνεται πάλι όπως παλιά.
- Ο Βασιλιάς και η Βασίλισσα των ξωτικών συμφιλιώνονται.

Παρακάτω ακολουθούν κάποια λόγια που λένε τα πρόσωπα του Βασιλείου των Ξωτικών. Αντιστοιχίστε κάθε μια από τις προτάσεις που ακολουθούν στα παραπάνω γεγονότα.

- «Όχι!!! Κακό σημάδι! Η περήφανη Τιτάνια.»
- «Το αυτί μου ερωτεύθηκε το τραγούδι σου. Και το μάτι μου γοητεύτηκε από την εμφάνισή σου.»

- «Όμπερόν μου, τι όνειρο ήταν αυτό που είδα! Ήμουν, λέει, ερωτευμένη μ'ένα γάιδαρο.»
- «Έλα, Βασίλισσά μου, πιάσε με από το χέρι.»
- «Και εύχομαι να ξυπνήσεις όταν κάτι σιχαμερό θα είναι μπροστά σου.»
- «Αγροίκε, στα μάτια σου ρίχνω όλη τη δύναμη που έχει το λουλούδι του έρωτα.»

ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Ο Κόσμος των Μαστόρων

Παρακάτω ακολουθούν κάποια από τα πράγματα που γίνονται σε αυτόν τον κόσμο:

- Έξι μάστορες αποφάσισαν να ετοιμάσουν ένα θεατρικό έργο για τον γάμο του Δούκα.
- Ένας από τους μάστορες, ο Πάτος, θέλει να παίξει όλους τους ρόλους και κυρίως αυτόν του λιονταριού.
- Ο Πάτος, μαγεμένος από ένα ξωτικό, μεταμορφώνεται σε γάιδαρο.
- Η Βασίλισσα των ξωτικών ερωτεύεται τον Πάτο και βάζει τα ξωτικά της να τον υπηρετούν.
- Οι μάστορες νομίζουν ότι το έργο τους άρεσε πολύ στον Δούκα και τον ρωτάνε αν θέλει να δει και κάτι ακόμα από τους ίδιους.

Παρακάτω ακολουθούν κάποια λόγια που λένε οι μάστορες. Αντιστοιχίστε κάθε μια από τις προτάσεις που ακολουθούν στα παραπάνω γεγονότα.

- «Θα βγάλω τέτοιο μούγκρισμα που θα κάνω το Δούκα να πεί: «Ξαναμούγκρισε!! Ξαναμούγκρισε!!.»
- «Α, μάλιστα. Θα τσιμπούσα λίγο σανό.»
- «Ο Θεός μαζί σου! Είσαι παραμορφωμένος.»
- «Θα συναντηθούμε στο δάσος, έξω από την πόλη, στο φως του φεγγαριού. Εκεί θα κάνουμε πρόβα.»
- «Τώρα θέλετε να δείτε τον επίλογο ή να ακούσετε έναν αγροτικό χορό με τους ηθοποιούς του θιάσου μας;»

ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Ο Κόσμος των Ερωτευμένων Νέων

Παρακάτω ακολουθούν κάποια από τα πράγματα που γίνονται σε αυτόν τον κόσμο:

- Μία νεαρή κοπέλα παρακούει τον πατέρα της για να παντρευτεί τον άντρα που αγαπάει.
- Δύο ερωτευμένοι νέοι το σκάνε μέσα στο δάσος.
- Ένα ξωτικό βάζει λίγο μαγικό φίλτρο στα μάτια ενός από τους δύο ερωτευμένους νέους την ώρα που κοιμούνται στο δάσος.
- Ο νέος, μαγεμένος από ένα ξωτικό, ερωτεύεται την καλύτερη φίλη της κοπέλας του.
- Όλοι παντρεύονται ευτυχισμένοι στο τέλος.

Παρακάτω ακολουθούν κάποια λόγια που λένε τα πρόσωπα της Αθηναϊκής Αυλής. Αντιστοιχίστε κάθε μια από τις προτάσεις που ακολουθούν στα παραπάνω γεγονότα.

- «Απ' όσα έχω διαβάσει παραμύθια και ιστορίες ποτέ δεν κύλησε ήρεμα το ποτάμι της αληθινής αγάπης»
- «Στ'ορκίζομαι αύριο εκεί θα είμαι να σε συναντήσω.»
- «Δεν αγαπάω την Ερμία... αλλά... την Ελένη.»
- «Άνθος του έρωτα, στάξε στην κόρη του ματιού του.»
- «Να! Έρχονται οι ερωτευμένοι νέοι γελώντας χαρούμενα.»